

blev vedtaget ved 2den Behandling, men jeg fik dog det bestemte Indtryk, at han ikke ubetinget vilde modtage sig det, selv om Flertallets Endringsforslag blev vedtaget. Naar den ærede Minister bemærkede, at der fra Statsbanedriftens Side bestandig var vist Humanitet over for Lodbsejerne og Brugerne, skal jeg fuldt ud indrømme dette; men man stiller Folk over for en vanskelig Opgave, naar man forlanger, at de skulle holde saadanne Led aflaaede, saasnart de ikke benytte Overførselen. Jeg vil henstille til det høje Ting, om man ikke kunde lempe noget paa dette Punkt. Jeg kan ikke skønne rettere, end at der er ingen, der har mere Interesse end de paagældende Lodbsejere og Brugere selv i, at der er Orden ved disse Led, men paa den anden Side skal jeg villig erkende, at Statsbanestyrelsen har stort Ansvar for, at der er virkelig Orden i Tingene. Jeg vil derfor meget gerne henstille til ærede Medlemmer, at man stemmer for det Endringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 6 til § 3. Jeg tror virkelig, at det er tilstrækkeligt, og skulde det, som ogsaa af den højtærede Minister antydet, vise sig ikke at være fuldt tilstrækkeligt, kan der nok strides ind paa en eller anden Maade. Jeg ønsker ikke, at der ikke skal være god Orden paa Banerne, thi det er absolut nødvendigt, men jeg kan ikke se andet, end at det, der her foreslaas, er fuldt tilstrækkeligt, naar det blot overholdes, og det skal overholdes, thi det kan jo ikke hjælpe at vedtage strengere Bestemmelser end disse, naar de ikke overholdes. Naar man imidlertid overholder den Bestemmelse, at Leddet skal være lukket, naar disse Overage og Overførsler ikke benyttes, synes jeg ikke, man skal stille strengere Fordringer. Da jeg har faaet det Indtryk, at den højtærede Minister ikke er nogen absolut Modstander heraf, tillader jeg mig at anmode ærede Medlemmer om at stemme herfor i Tillid til, at det er i tilstrækkelig Grad betryggende for Statsbanedriften, og jeg ønsker ikke at være med til at lægge større Hindringer i Vejen for Benyttelsen af disse Ting, end højst nødvendigt. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) fastholder jo Endringen fra 2den Behandling, han mener, at det, som Udvalgets Flertal foreslaar, medfører Fare. Det tror jeg ikke. Jeg er for mit Bedkommende sikker paa, at der ikke kan være forbunden nogen Fare med Vedtagelsen af dette Endringsforslag under Nr. 6, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Saa er der Endringsforslag under Nr. 7, som jeg kan anbefale, og ligeledes Endringsforslaget under Nr. 15, men Hovedvægten lægger jeg

paa Endringsforslag under Nr. 6 til § 3, og jeg skal derfor med disse korte Bemærkninger tillade mig gentagende at anmode ærede Medlemmer om at stemme for disse Endringer, saavel som for de øvrige Udvalgsændringer.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det er Endringsforslagene under Nr. 6 og 7 angaaende de private Overførsler, jeg vil sige nogle Ord om, inden vi gaa til Afstemning. Der er jo nu fremkommet forskellige Udtalelser angaaende dette Forhold, og jeg maa da først i den Anledning i al Korthed udtale, at den bestaaende Ret for de private Overførsler — hvad ogsaa den faldne Højesteretsdom bekræfter — er den, at enhver Bruger efter at have benyttet Vaagen skal lukke Leddet. Det blev ogsaa anerkendt af det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen). Jeg skal ikke komme ind paa, hvad Meningen har været ved Lovens Udstedelse; men det forekommer mig rigtigt, at Meningen af Højesteretsdommen er klar nok. Ved anden Behandling og ogsaa i Loven, som den var forelagt af den højtærede Indenrigsminister, gaar man imidlertid et saa betydeligt Skridt videre, at man skal lede efter en saa vidtgaaende Bestemmelse som denne, den nemlig, at enhver Bruger skal være ansvarlig for, at Leddet holdes aflukket, naar det ikke benyttes. Han skal være ansvarlig derfor, selv om det er en ham uheldkommende Tredjemand, der gaar hen og aabner Leddet. Selv om det sker ham usvidende, skal Brugeren dog være hjemfalden til Straf. Det kan man kalde at straffe paa Mistanke. Jeg sender ikke noget lignende Tilfælde i Loven uden i ganske enkelte Forhold. Det gælder saaledes om Børn, som bette, eller som betræde Sandflugtsstrækninger; det er i saadanne enkelte Forhold, man skal være ansvarlig for sine Børn. Hvis man træffer denne Bestemmelse, tror jeg ogsaa, at Sikkerheden vil svækkes meget betydelig, og det kan jo ikke paastaas fra nogen Side, at Sikkerheden hidtil har været utilstrækkelig i det her omhandlede Forhold. Jeg sender nemlig ikke noget Tilfælde, hvor ikke enhver Bruger efter at have benyttet Overage har lukket Leddet, det bliver der holdt strengt over; selv om der køres Godning, selv om han ved, at han kommer mange Gange tilbage, lukker han dog Leddet. Saaledes er i alt Fald Forholdet, hvor jeg er kendt, der holde de altid deres Folk strengt til at lukke Leddet; selv om de vide, at de kunne komme mange Gange igennem, inden det næste Tog kommer, vove de dog ikke at lade Leddet staa